

Avesalon, v. Absolon.

Avestifa, strigoaie, v. Samca.

Aveyron, afluent din dreapta al râului Tarn în Franța de sud; lung. 240 km. După el se numește *departamentul A.* (o parte a vechiului Guienne, Rouergue). 8770 km²., 400,467 loc.; 5 arondismente. Capitala *Rodez*.

Avezac de Castera Macaya, *Marie Armand Pascal d'*, geograf franc., n. 1800; 1833—35 a fost secretar general al societății geografice din Paris, și de șese ori președintele ei, din 1873 președinte de onoare al comisiunii centrale și membru al Institutului. † 1875. Scr.: »Essais historiques sur le Bigorre«, (2 vol., Bagnères, 1823); »Etudes de géographie critique sur une partie de l'Afrique septentrionale«. (Paris, 1836); »Esquisse générale de l'Afrique«. (Paris, 1837) și multe altele.

Avezzano, *Guisepppe*, general ital., n. 1789 în Piemont. La 1848 a participat la reșcoala genueză, a ajuns ministru de reșbioi al republicii romane, și după sgrumarea aceleia a fugit în America; rentors în Italia a participat la expediția lui Garibaldi la Sicilia (1860). În 1878 s'a pus în fruntea Italiei irredente și a lucrat pentru eliberarea Tirolului sudic și a Istriei de sub domnia austriacă. † 1879 în Roma.

Avianu, fabulist latin din secl. IV. sau V. d. Chr.; dela dînsul au ramas 42 fabule esopice scrise în metru elegic, într'o limbă corectă și retorică; mai târziu au fost introduse ca lectură în școală și au suferit multe schimbări.

Aviatici, aeronauți cari se ocupă cu studiarea sburaturii paserilor și cu imitarea lui mecanică.

Avicenna, (*Abu Ali E-Hosein Ben Abdallah Ibn Sina*), n. 980, † 1037, medicul mai multor sultanidin Buhara; totodată și filosof. A scris cea mai completă carte medicală din evul mediu: *Canon medicinae* sau el *Kanon fil Teb* (în 5 cărți).

Avicennia L., (botan.) gen de tufe din fam. *Verbenaceae*, tribul *Avicennieae*, ce crește la litoralul mării pretutindene în țările calde. Unele din ele se cultivă la noi în florării s. e. *A. officinalis L.* [A. Pr.]

Avicultura, arta de a cultiva paserile. Sînt rase de paseri cari nu stau să clocească, iar din acele cari cloceșc nu cad cloșce decât în anumiturile călduroase; apoi sub o pasere nu se pot pune decât un număr restrins de oue, proporțional cu suprafața pe care ea o poate încălzi cu corpul său. Pentru a înmulți paserile în mod cantitativ, calitativ și în ori ce anutimp, avicultorii înlocuiesc cloșcele cu mașini. O *mașină de clocit* (v. ilustr.) se compune din o cutie de lemn; în partea superioară a cutiei se află un rezervoriu de zinc, care se umple cu apă prin o gaură, ce se află în partea superioară, și se deșartă prin o altă gaură, ce se află la o parte a rezervoriului în partea inferioară. De-

desubtul rezervoriului se află un saltar, în care se așează ouele (50—250); ele nu vin în atingere cu zincul ca să se înfierbinte, ci se încălțesc numai prin căldura moderată, care vine din sus dela rezervoriu. Apa se ține caldă prin ajutorul unui termosifon, care se vede pe figură în partea din dreapta a cutiei, și care se încălțesc cu o lampă cu petrol. Temperatura apei trebuie să fie de 50° C. pentru ca astfel ouele să fie încălțite la 40°, adică temperatura cu care le-ar fi încălțit cloșca. Când puii au eșit din găoace, se scot după 24 ore din mașina de clocit și se pun în *mașina de crescut*. (V. ilustr.) Ea se compune din două părți: partea întâia (din dreapta figurii) este ca un fel de colivie, care servește puilor ca curte; a doua parte (din stînga figurii) este un fel de cutie tapisată în interior cu blană, în care puii se adăpostesc tot așa de bine ca sub aripele cloșcii. În această cutie se mai află un rezervoriu de zinc, în care se pune, când e frig, apă ce se ține caldă la temperatura de 70—80°. Puii când li-e foame ies în colivie de se hrănesc, când li-e frig se retrag în cutie. După o săptămână li-se dă drumul puțin câte puțin în curte până se deprind singuri. (Cf. E. Richomme, Une fabrique artificielle de Poulets; Ch. Jacques, Le Poulaillies; M. Fanfilon, Poules, moyen infailible de les faire pondre.)

[Dr. N. Leon.]

Aviditate, (*lat.*) poftă lacomă după ceva, fie aceea avere, bani, onoare, renume ori altceva. Cel cuprins de această poftă, se numește a vid. A. desordinată, care tinde la mulțămirea pofteelor sensuale, se numește *con-*

Mașina de clocit.

cupiscentă. (V. și cupiditate.) [Pl.]

Avidius Cassius, beliduce roman sub împ. Marcus Aurelius; a luptat victorios contra Partilor și a domolit o reșcoală în Egipt. La 175 d. Chr. legiunile sale în Syria l-au proclamat împărat, după trei luni a fost însă ucis.

Avienus, *Rufus Festus*, poet roman în jumătatea a doua a secl. IV. d. Chr. n. în Volsini (Etruria); a tradus: »Phainomena« lui Aratos; autor a 2 poesii geogr.: »Descriptio orbis terrae« în hexametri și »Ora maritima« în iambi ș. a. Edit. completă de Holder, 1887.

Avignon, capitala dep. francez *Vauchuse*, lângă Rhône, cu 43,453 loc. (1891); biserici numeroase, catedrală veche și mare; arhiepiscop; palatul papilor, muzeu bogat. Văpșitorii de garanță, fabricațiune de mătăsă. În antichitate *Acenio*, capitala Kavarilor; numeroase ruine romane. 1309—78, reședința papilor, cari stăpâniră comitatul Venaissin, și dela 1348 Avignonul. La 1797 cest din urmă fû încorporat Franciei.

Avila, prov. spaniolă (Castilia veche), 7882 km²., 193,093 loc. (1887). Capitala *A.* cu 10,935 loc. (1887). Monumente de sculptură străveche. Odi-noară universitate.